EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.10.29.
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a francia legkülső régiókban alkalmazott „octroi de mer” adóról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezései az Unió legkülső régióira is alkalmazandók. A francia legkülső régiók azonban nem tartoznak a héára és a jövedéki adóra vonatkozó irányelvek területi hatálya alá.

Az EUMSZ rendelkezései – különösen 110. cikke – elvben semmilyen eltérést nem tesznek lehetővé a francia legkülső régiókban a helyi termékek, illetőleg Franciaország kontinentális területéről, más tagállamokból vagy harmadik országokból érkező termékek adóztatásában. Az EUMSZ 349. cikke (korábban az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése) azonban lehetőséget nyújt e régiókra vonatkozó olyan egyedi intézkedések bevezetésére, amelyeket a legkülső régiók gazdasági és társadalmi helyzetét érintő állandó hátrányok fennállása indokol. E rendelkezések különféle szakpolitikákra, többek között az adópolitikára is vonatkoznak.

Az „octroi de mer" olyan közvetett adó, amely a termékek értékesítése és behozatala esetében alkalmazandó a francia legkülső régiókban. Elvileg ugyanúgy alkalmazandó a helyben előállított termékekre és a nem helyben előállított (a Franciaország kontinentális területéről, más tagállamokból vagy harmadik országokból érkező) termékekre is.

Mindazonáltal az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott (a 2008. június 9-i 2008/439/EK és a 2011. július 19-i 448/2011/EU tanácsi határozattal módosított) 2004. február 10-i 2004/162/EK tanácsi határozat felhatalmazza Franciaországot arra, hogy 2014. július 1-jéig az „octroi de mer" adó vonatkozásában mentességet vagy kedvezményt nyújtson egyes, Franciaország legkülső régióiban (kivéve Saint-Martin területét) előállított termékekre. Az említett határozat melléklete felsorolja azokat a termékeket, amelyekre alkalmazható az adó alóli mentesség vagy az arra vonatkozó kedvezmény. A helyben előállított termékek és az egyéb termékek adóztatásában jelentkező különbség – terméktől függően – nem haladhatja meg a 10, a 20 vagy a 30 százalékpontot.

A szóban forgó differenciált adóztatás célja, hogy ellensúlyozza a francia legkülső régiókat sújtó azon hátrányokat, amelyek a helyben előállított termékek termelési költségeinek, és így önköltségi árának emelkedését idézik elő. Egyedi intézkedések hiányában a helyi termékek kevésbé versenyképesek a máshonnan érkező termékekhez képest, még a szállítás költségeinek figyelembevételével is. Így tehát nehezebbé válna a magasabb termelési költségekkel rendelkező helyi termelés fenntartása.

A 2014. március 11-i 2014/162/EU tanácsi határozat továbbá 2014. január 1-jétől kiterjesztette Mayotte-ra a 2004/162/EK tanácsi határozat hatályát – mely időponttól Mayotte legkülső régiónak minősül –, és meghatározta, hogy mely termékek és milyen mértékben vonhatók az „octroi de mer" szerinti differenciált adóztatás alá.

Végül annak érdekében, hogy a Bizottság elvégezhesse a francia kérelem vizsgálatát, a 2014. június 12-i 378/2014/EU tanácsi határozat 6 hónappal meghosszabbította – 2014. július 1-je helyett 2014. december 31-ig – a 2004/162/EK tanácsi határozat alkalmazási idejét.

E javaslat tárgya az „octroi de mer" elnevezésű adó esetében 2015. január 1-jétől 2020. december 31-ig alkalmazandó jogi keret létrehozása. A javaslat értelmében a 2004/162/EK határozat hatálya újabb hat hónappal meghosszabbodik, hogy ezáltal Franciaországnak elegendő idő álljon rendelkezésére az új tanácsi határozat rendelkezéseinek nemzeti jogába való átültetésére, és létrejön a 2015. július 1-je és 2020. december 31. között alkalmazandó új jogi keret.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

A 2008. június 9-i 2008/439/EK, a 2011. július 19-i 448/2011/EU, a 2014. március 11-i 2014/162/EU és a 2014. június 12-i 378/2014/EU tanácsi határozattal módosított 2004. február 10-i 2004/162/EK tanácsi határozat felhatalmazza Franciaországot arra, hogy 2014. december 31-jéig az „octroi de mer" elnevezésű adó vonatkozásában mentességet vagy kedvezményt nyújtson egyes, Franciaország legkülső régióiban (kivéve Saint-Martin területét) előállított termékekre. Az említett határozat melléklete felsorolja azokat a termékeket, amelyekre alkalmazható az adó alóli mentesség vagy az arra vonatkozó kedvezmény. A helyben előállított termékek és az egyéb termékek adóztatásában jelentkező különbség – terméktől függően – nem haladhatja meg a 10, a 20 vagy a 30 százalékpontot.

A 2004/162/EK határozat felsorolja azokat az indokokat, amelyek alátámasztják az egyedi intézkedések elfogadását: idetartozik a távoli fekvés, a nyersanyagoktól és az energiától való függés, a jelentősebb készletfelhalmozás kényszere, a helyi piacnak az exporttevékenység fejletlenségével párosuló kis mérete stb. E hátrányok összeadódása a helyben előállított termékek termelési költségeinek és így önköltségi árának emelkedését idézi elő, és ezáltal e termékek – egyedi intézkedések hiányában – kevésbé versenyképesek a máshonnan érkező termékekhez képest, még a Franciaország tengerentúli megyéibe történő szállítás költségeinek figyelembevételével is. Mindez tovább nehezítené a helyi termelés fenntartását. A 2004/162/EK határozatban szereplő egyedi intézkedéseknek tehát az volt a céljuk, hogy a helyi ipart a versenyképességének javítása révén megerősítsék.

A francia hatóságok megítélése szerint a francia legkülső régiókat érintő hátrányok továbbra is fennállnak, ezért 2013. január 25. és június 7. között több levelet intéztek az Európai Bizottsághoz, amelyekben kérték az Európai Bizottságtól a jelenlegihez hasonló differenciált adóztatási rendszer 2014. július 1-jén túli, 2020. december 31-ig történő fenntartását. A francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy a fent felsorolt hátrányok állandó jellegűek, és a 2004/162/EK tanácsi határozat által bevezetett adórendszer lehetővé tette a helyi termelési tevékenységek fenntartását, illetve egyes esetekben azok fejlesztését, és az nem jelentett előnyt a kedvezményezett vállalkozások számára, mivel a differenciált adózás alá tartozó termékek importja összességében tovább növekedett.

Azon termékek jegyzékének vizsgálata, amelyek tekintetében a francia hatóságok differenciált adózást kívánnak alkalmazni, hosszadalmas munkát igényel, amely során minden egyes termék esetében következetesen ellenőrizni kell a differenciált adózás indokoltságát és arányosságát annak biztosítása mellett, hogy ez a differenciált adózás ne veszélyeztethesse az uniós jogrend – így a belső piac és a közös politikák – integritását és koherenciáját.

Ez a munka rendkívül hosszú időt vett igénybe, tekintettel az érintett termékek (százas nagyságrendű) számára és az azok piaci szerkezete tekintetében összegyűjtendő – többek között a helyi termelés meglétére, a helyi termelés fenntartását potenciálisan veszélyeztető jelentős „behozatal" (Franciaország kontinentális területét és a többi tagállamot is beleértve) meglétére, a helyi termelés terén érvényesülő monopolhelyzet vagy kvázi monopolhelyzet hiányára, a helyi termékeket a „behozott" termékekkel szemben hátrányba hozó termelési többletköltségek indokolására, valamint a differenciált adózás és az egyéb uniós politikák összeegyeztethetőségének ellenőrzésére vonatkozó – információ mennyiségére.

Így az „octroi de mer" elnevezésű adó alá tartozó helyi termelés hiánya szükségtelenné teszi a differenciált adózásban részesíthető termékek jegyzékébe való felvételt. Ami a helyi termelés tárgyát képező termékek fogalommeghatározását illeti, általánosságban a Kombinált Nómenklatúrában szereplő lehető legpontosabb vámtarifaszámokat vették alapul. Mindazonáltal bizonyos esetekben és a differenciált adózásban részesíthető termékek jelenlegi

jegyzékében szereplő termékek vonatkozásában a Kombinált Nómenklatúra négy számjegyű vámtarifaszámait vették alapul az olyan esetekben, amikor nem állt rendelkezésre négy számjegynél több tagból álló, pontosabb vámtarifaszám. Ebben az esetben előfordulhat, hogy az alapul vett négy számjegyű vámtarifaszámok kis mértékben olyan termékekre is kiterjednek, amelyek nem képezik helyi termelés tárgyát.

Azon termelési többletköltségek felmérése érdekében, amelyek ellentételezésére a differenciált adózás hivatott, a francia hatóságok minden egyes termékre, illetve – amennyiben több termék hasonló termelési költséggel rendelkezik – termékcsoportra vonatkozóan benyújtották a helyi vállalkozások által viselt termelési többletköltségek becslését, amelyek esettől függően a következőkből adódnak: ellátási költségek, munkabérek, magasabb energiaköltségek, a nagyobb raktárkészlettel járó pénzügyi költségek, magasabb karbantartási költségek, a gyártóberendezések kihasználatlansága, magasabb pénzügyi költségek. A Bizottság ellenőrizte, hogy a kiszámított többletköltségek nem voltak alacsonyabbak a francia hatóságok által kért adómérték-különbözetnél.

Hasonlóan a 2004/162/EK tanácsi határozathoz, a tanácsi határozatjavaslat engedélyezi Franciaország számára, hogy – 2020. december 31-ig – mentességet vagy kedvezményt nyújtson az „octroi de mer" adó vonatkozásában a Franciaország legkülső régióiban (kivéve Saint-Martin területét) előállított egyes termékekre. Az említett határozat melléklete felsorolja azokat a termékeket, amelyekre alkalmazható az adó alóli mentesség vagy az arra vonatkozó kedvezmény. A helyben előállított termékek és az egyéb termékek adóztatásában jelentkező különbség – terméktől függően – nem haladhatja meg a 10, a 20 vagy a 30 százalékpontot. A melléklet A. része felsorolja azon termékeket, amelyek esetében az adókülönbözet nem haladhatja meg a 10 százalékpontot, a B. rész azon termékeket sorolja fel, amelyek esetében az adókülönbözet nem haladhatja meg a 20 százalékpontot, míg a C. rész azokat, amelyek esetében az adókülönbözet nem haladhatja meg a 30 százalékpontot.

A mellékletben szereplő termékek többségükben megegyeznek a 2004/162/EK tanácsi határozat mellékletében foglalt termékekkel. Mindazonáltal a jegyzékek teljes körű felülvizsgálatának eredményeképpen számos olyan terméket töröltek a jegyzékből, amelyek esetében nem állt fenn helyi termelés vagy az megszűnt. Ezzel ellentétben felvettek a jegyzékbe olyan termékeket, amelyek a 2004/162/EK tanácsi határozatban nem szerepeltek, viszont időközben megkezdődött vagy fejlődésnek indult azok termelése. Végül egyes termékeket megtartottak a jegyzékben, de azok engedélyezett adómérték-különbözetét megemelték (például a melléklet A. részéből a melléklet B. részébe történő átsorolás révén) vagy csökkentették (például a melléklet C. részéből a melléklet B. részébe történő átsorolás révén), hogy ily módon figyelembe vegyék a többletköltségek változását. A jelenlegi rendszerben azok a helyi kistermelők, amelyek éves forgalma kevesebb, mint 550 000 EUR, mentesülhetnek az „octroi de mer" adó megfizetése alól. Franciaország jelezte, hogy ezen mentességi küszöböt 300 000 EUR-ra kívánja csökkenteni. Mindazonáltal amellett, hogy Franciaország csökkenteni kívánja a kötelezettségi küszöböt az „octroi de mer" adó vonatkozásában, szándékában áll az is, hogy egyszerűsítse a 300 000 EUR-nál alacsonyabb éves forgalommal rendelkező vállalkozásokra vonatkozó mentességi feltételeket. A javasolt rendszerben az említett küszöbértéknél alacsonyabb éves forgalommal rendelkező piaci szereplők nem tartoznának az „octroi de mer" adó hatálya alá. Viszonzásképpen nem vonhatnák le a már előzetesen megfizetett ilyen adó összegét. Ez az intézkedés tehát hasonló a héa tekintetében már meglévő, a 2006. november 28-i 2006/112/EK héa-irányelv 282. és azt követő cikkeiben foglalt, a kisvállalkozásokra vonatkozó különleges szabályozásra. Következésképpen egy ilyen intézkedés nem tűnik kifogásolhatónak. Jelen esetben Franciaország a legalább 300 000 EUR éves forgalommal rendelkező valamennyi piaci

szereplő tekintetében alkalmazza a javaslat 1. cikkében említett mentességet vagy kedvezményt.

Tekintettel az agrárpolitika szabályaival való összhangra, elvetették a differenciált adózás alkalmazását az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló, 2013. március 13-i 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet III. fejezetében foglalt támogatásokban és különösen az egyedi ellátási szabályok előnyeiben részesülő valamennyi élelmiszer jellegű termék vonatkozásában. Ezen intézkedés révén kiküszöbölhető, hogy az egyedi ellátási szabályok szerint biztosított mezőgazdasági pénzügyi támogatások hatását megsemmisítse vagy csökkentse az „octroi de mer" adó alá tartozó támogatott termékek magasabb adókulcsa. A francia hatóságok ennek céljából jóváhagyásukat adták ahhoz, hogy valamennyi olyan terméket kivonjanak a differenciált adózásban részesíthető termékek jegyzékéből, amelyek esetében 2015-re egyedi ellátási szabályok alkalmazását kérik.

A 2004/162/EK határozatban már előírt, Franciaország tengerentúli megyéinek társadalmi és gazdasági fejlődését támogató célkitűzéseket megerősítik az adó céljára vonatkozó követelmények. Jogszabály írja elő, hogy az ezen adóból származó állami bevételt bele kell foglalni Franciaország tengerentúli megyéinek gazdasági és adórendszerében szereplő forrásokba, és egy olyan, Franciaország tengerentúli megyéire irányuló gazdasági és társadalmi fejlesztési stratégiára kell fordítani, amelyben helyet kapnak a helyi tevékenységeket előmozdító támogatások.

A javaslat magában foglalja a 2004/162/EK határozat alkalmazási idejének újabb hat hónappal, 2015. június 30-ig történő meghosszabbítását. Ezen intézkedésnek köszönhetően Franciaországnak elegendő idő áll majd rendelkezésére ahhoz, hogy átültesse nemzeti jogába az új tanácsi határozat rendelkezéseit.

Az új eszköz időtartamát öt és fél évben állapították meg. Az eredményeket mindazonáltal értékelni kell. Következésképpen a francia hatóságoknak legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság részére a bevezetett adóügyi rendelkezések alkalmazásáról annak érdekében, hogy a Bizottság – a legkülső régiókat érintő hátrányok figyelembevételével – értékelhesse a végrehajtott intézkedések hatását és azok hozzájárulását a helyi gazdasági tevékenységek előmozdításához vagy fenntartásához, valamint felülvizsgálhassa, hogy a Franciaország által a helyben előállított termékek számára nyújtott adókedvezmények továbbra is szükségesek és arányosak. E jelentés alapján a Bizottság jelentést és – adott esetben – javaslatot nyújt be a Tanácsnak a jelen határozatban szereplő rendelkezések kiigazításáról annak céljából, hogy az figyelembe vegye a felülvizsgálat megállapításait.

A joghézagok elkerülése érdekében e határozat 2015. július 1-jétől alkalmazandó.

A Tanács határozata nem sérti a Szerződés 107. és 108 cikkének esetleges alkalmazását.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat összefoglalása

Annak engedélyezése Franciaország számára, hogy a Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte és Réunion francia legkülső régiókban helyben előállított egyes termékek esetében mentességet vagy kedvezményt biztosítson az „octroi de mer" adó alól.

Jogalap

Az EUMSZ 349. cikke.

A szubszidiaritás elve

Kizárólag a Tanács jogosult – az EUMSZ 349. cikke alapján – a legkülső régiókra vonatkozó egyedi intézkedéseket elfogadni azzal a céllal, hogy a Szerződések – így a közös politikák – alkalmazását e régiókhoz igazítsa, tekintettel az említett régiók gazdasági és társadalmi feltételeit érintő állandó hátrányok fennállására.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

Az arányosság elve

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

A javaslat csak azokra a termékekre vonatkozik, amelyek tekintetében igazolták, hogy a helyben előállított termékek előállítása során többletköltségek merülnek fel.

Ugyanígy az e javaslat tárgyát képező egyes termékek tekintetében javasolt legnagyobb adókülönbözet is csak arra a mértékre korlátozódik, amely az egyes helyi termelőtevékenységet érő többletköltségek miatt szükséges. Így a francia legkülső régiókba importált termékeket sújtó adóteher nem haladja meg a helyben előállított termékek alacsonyabb szintű versenyképességének kiegyenlítéséhez szükséges mértéket.

A jogi aktus típusának megválasztása

Javasolt jogi aktus: tanácsi határozat.

Más jogi aktus nem felelne meg a következők miatt:

az EUMSZ 349. cikke szerinti eltéréseket tanácsi határozat állapítja meg.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

2014/0308 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a francia legkülső régiókban alkalmazott „octroi de mer” adóról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 349. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[1],

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A Szerződés rendelkezései – melyek hatálya az Unió legkülső régióira, köztük Franciaország tengerentúli megyéire is kiterjed – elvben semmilyen eltérést nem tesznek lehetővé a helyi termékek, illetőleg a Franciaország kontinentális területéről vagy más tagállamokból érkező termékek adóztatásában. A Szerződés 349. cikke azonban lehetőséget nyújt e régiókra vonatkozó olyan egyedi intézkedések bevezetésére, amelyeket a legkülső régiók gazdasági és társadalmi helyzetét érintő állandó hátrányok fennállása indokol.

(2) Ezért egyedi intézkedéseket kell elfogadni a Szerződés szóban forgó régiókra történő alkalmazási feltételeinek megállapítására. Ezen intézkedéseknek figyelembe kell venniük a szóban forgó régiók különleges jellemzőit és korlátait, anélkül, hogy veszélyeztetnék az uniós jogrend integritását és koherenciáját, ideértve a belső piacot és a közös politikákat is. A Szerződés 349. cikke felsorolja az Unió legkülső régióit sújtó hátrányokat, nevezetesen: a távoli fekvés, a nyersanyagoktól és az energiától való függés, a jelentősebb készletfelhalmozás kényszere, a helyi piacnak az exporttevékenység fejletlenségével párosuló kis mérete stb. E hátrányok összeadódása a helyben előállított termékek termelési költségeinek és így önköltségi árának emelkedését idézi elő, és ezáltal e termékek – egyedi intézkedések hiányában – kevésbé versenyképesek a máshonnan érkező termékekhez képest, még a Franciaország tengerentúli megyéibe történő szállítás költségeinek figyelembevételével is. Mindez tovább nehezítené a helyi termelés fenntartását. Ezért egyedi intézkedések elfogadása szükséges a helyi ipar megerősítése céljából, növelve annak versenyképességét. A 2004/162/EK tanácsi határozat 2014. december 31-ig engedélyezi Franciaország számára, hogy a helyben előállított termékek versenyképességének helyreállítása érdekében a Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Réunion és – 2014. január 1-jétől – Mayotte francia legkülső régiókban helyben előállított egyes termékek esetében mentességet vagy kedvezményt biztosítson az „octroi de mer” adó alól. Az említett határozat melléklete felsorolja azokat a termékeket, amelyekre alkalmazható az adó alóli mentesség vagy az arra

[1] HL C […]., […]., […]. o.

vonatkozó kedvezmény. A helyben előállított termékek és az egyéb termékek adóztatásában jelentkező különbség – terméktől függően – nem haladhatja meg a 10, a 20 vagy a 30 százalékpontot.

(3) Franciaország kérelmezte egy, a 2004/162/EK határozatban foglaltakhoz hasonló eszköz 2015. január 1-jétől történő fenntartását. Hangsúlyozta, hogy a fent felsorolt hátrányok állandó jellegűek, és a 2004/162/EK határozat által bevezetett adórendszer lehetővé tette a helyi termelési tevékenységek fenntartását, illetve egyes esetekben azok fejlesztését, és az nem jelentett előnyt a kedvezményezett vállalkozások számára, mivel a differenciált adózás alá tartozó termékek importja összességében tovább növekedett.

(4) E tekintetben Franciaország minden egyes érintett legkülső régió – nevezetesen Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte és Réunion – vonatkozásában öt sorozat jegyzéket nyújtott be azon termékekről, amelyek esetében – attól függően, hogy helyben előállított termékekről van-e szó vagy sem – 10, 20 vagy 30 százalékpontos differenciált adózást kíván alkalmazni. Saint Martin francia legkülső régiót az intézkedés nem érinti.

(5) E határozat a Szerződés 349. cikkében foglalt rendelkezések végrehajtásával engedélyezi Franciaország számára, hogy differenciált adóztatást alkalmazzon azokra a termékekre, amelyek tekintetében igazolták először is a helyi termelés meglétét, másodsorban jelentős mennyiségű olyan áru behozatalát (ideértve a Franciaország kontinentális területéről és más tagállamokból érkezőket), amely veszélyeztetheti a helyi termelés fennmaradását, végül pedig olyan többletköltségek meglétét, amelyek a máshonnan érkező termékekhez képest megdrágítják a helyi termelés önköltségi árát, és veszélyeztetik a helyben előállított termékek versenyképességét. Az adóztatásban jelentkező engedélyezett különbség nem haladhatja meg az igazolt többletköltségeket. Ezen elvek alkalmazása lehetővé teszi a Szerződés 349. cikkében foglalt rendelkezések végrehajtását, ugyanakkor nem lépi túl a szükséges mértéket és nem hoz létre indokolatlan előnyt a helyi termékek javára, és ily módon nem veszélyeztetheti az uniós jogrend integritását és koherenciáját, ideértve a torzulásoktól mentes belső piaci versenyt és az állami támogatásokkal kapcsolatos szakpolitikákat.

(6) A kisvállalkozások kötelezettségeinek egyszerűsítése érdekében az adómentesség vagy adókedvezmény minden olyan piaci szereplőre vonatkozik, amelynek éves forgalma legalább 300 000 EUR. Az említett küszöbértéknél alacsonyabb éves forgalommal rendelkező piaci szereplők nem tartoznak az „octroi de mer” adó hatálya alá, viszont nem vonhatják le a már előzetesen megfizetett ilyen adó összegét.

(7) Hasonlóképpen, a közösségi joggal való koherencia érdekében elvetették a differenciált adózás alkalmazásának lehetőségét a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet III. fejezetében foglalt támogatásokban részesülő élelmiszer jellegű termékek vonatkozásában.[2] E rendelkezés révén kiküszöbölhető, hogy az egyedi ellátási szabályok szerint biztosított mezőgazdasági pénzügyi támogatások hatását megsemmisítse vagy csökkentse az „octroi de mer” adó alá tartozó támogatott termékek magasabb adókulcsa.

(8) A 2004/162/EK határozatban már előírt, Franciaország tengerentúli megyéinek társadalmi és gazdasági fejlődését támogató célkitűzéseket megerősítik az adó céljára

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2013. március 13-i 228/2013/EU rendelete az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

vonatkozó követelmények. Jogszabály írja elő, hogy az ezen adóból származó állami bevételt bele kell foglalni Franciaország tengerentúli megyéinek gazdasági és adórendszerében szereplő forrásokba, és egy olyan, Franciaország tengerentúli megyéire irányuló gazdasági és társadalmi fejlesztési stratégiára kell fordítani, amelyben helyet kapnak a helyi tevékenységeket előmozdító támogatások.

(9) A 2004/162/EK határozat alkalmazási idejének újabb hat hónappal, 2015. június 30-ig történő meghosszabbítása szükséges. Ez lehetővé teszi Franciaország számára, hogy átültesse nemzeti jogába e határozat rendelkezéseit.

(10) Az intézkedések időtartamát öt és fél évben állapítják meg, így azok 2020. december 31-ig maradnak hatályban, mely időpont megegyezik a regionális támogatásra vonatkozó jelenlegi iránymutatás alkalmazásának végével. Mindazonáltal ezt megelőzően értékelni kell az intézkedések alkalmazásának eredményeit. Következésképpen Franciaország legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést nyújt be a bevezetett adóügyi rendelkezések alkalmazásáról annak érdekében, hogy a Bizottság – a legkülső régiókat érintő hátrányok figyelembevételével – értékelhesse a megtett intézkedések hatását és ezek hozzájárulását a helyi gazdasági tevékenységek fenntartásához, előmozdításához vagy fejlesztéséhez. A jelentés nevezetesen annak ellenőrzésére irányul, hogy a Franciaország által a helyben előállított termékek számára biztosított adókedvezmények nem haladják meg a feltétlenül szükséges mértéket, illetve azok továbbra is szükségesek és arányosak. A jelentés ezenkívül elemzést tartalmaz majd a bevezetett intézkedések árszínvonalra gyakorolt hatásáról a francia legkülső régiókban. E jelentés alapján a Bizottság jelentést és – adott esetben – javaslatot nyújt be a Tanácsnak a jelen határozatban szereplő rendelkezések kiigazításáról annak céljából, hogy az figyelembe vegye a felülvizsgálat megállapításait.

(11) A joghézagok elkerülése érdekében e határozatot 2015. július 1-jétől kell alkalmazni.

(12) E határozat nem sérti a Szerződés 107. és 108 cikkének lehetséges alkalmazását,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A Szerződés 28., 30. és 110. cikkétől eltérve Franciaország engedélyt kap arra, hogy 2020. december 31-ig mentességet vagy kedvezményt biztosítson az „octroi de mer” adó vonatkozásában a mellékletben foglalt jegyzékben szereplő, – a Szerződés 349. cikke értelmében külső régiónak minősülő – Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte és Réunion területén helyben előállított termékek tekintetében.

Ezen adómentességeknek vagy adókedvezményeknek illeszkedniük kell az érintett legkülső régiók gazdasági és társadalmi fejlesztési stratégiájához és annak közösségi keretéhez , valamint hozzá kell járulniuk a helyi tevékenységek előmozdításához, és ugyanakkor nem változtathatják meg a közösségi érdekekkel ellentétes mértékben a kereskedelmi feltételeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett teljes adómentességek vagy adókedvezmények alkalmazása nem eredményezhet olyan különbséget, amely a nem az érintett legkülső régiókból érkező hasonló termékekre alkalmazott adómértékekhez képest meghaladja az alábbi mértékeket:

a) 10 százalékpont a melléklet A. részében felsorolt termékek esetében;

b) 20 százalékpont a melléklet B. részében felsorolt termékek esetében;

c) 30 százalékpont a melléklet C. részében felsorolt termékek esetében.

Franciaország kötelezettséget vállal arra, hogy a mellékletben szereplő termékek tekintetében alkalmazott adómentesség vagy adókedvezmény nem haladja meg a helyi tevékenységek fenntartásához, előmozdításához és fejlesztéséhez feltétlenül szükséges mértéket.

(3) Franciaország az előző két bekezdésben említett adómentességet vagy adókedvezményt a legalább 300 000 EUR éves forgalommal rendelkező piaci szereplők esetében alkalmazza. Az említett küszöbértéknél alacsonyabb éves forgalommal rendelkező piaci szereplők nem tartoznak az „octroi de mer” adó hatálya alá.

2. cikk

A francia hatóságok a 228/2013/EU rendelet III. fejezete szerinti egyedi ellátási szabályok előnyeiben részesített termékekre ugyanazokat az adóügyi rendelkezéseket alkalmazzák, mint amelyeket a helyben előállított termékekre alkalmaznak.

3. cikk

Franciaország haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot az 1. cikkben említett adóügyi rendelkezésekről.

Franciaország legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottsághoz az 1. cikkben említett adóügyi rendelkezések alkalmazásáról, amelyben – a legkülső régiókat érintő hátrányok figyelembevételével – ismerteti a megtett intézkedések hatását és ezek hozzájárulását a helyi gazdasági tevékenységek fenntartásához, előmozdításához vagy fejlesztéséhez.

E jelentés alapján a Bizottság jelentést és – adott esetben – javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

4. cikk

A 2014. június 12-i 378/2014/EU határozattal módosított 2004/162/EK határozat 1. cikkének (1) bekezdésében a „2014. december 31.” időpont helyébe a „2015. június 30.” időpont lép.

5. cikk

Az 1–3. cikk 2015. július 1-jétől alkalmazandó.

A 4. cikk 2015. január 1-jétől alkalmazandó.

6. cikk

E határozat címzettje a Francia Köztársaság.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök